

en betydelig Rolle, idet disse Patienter ellers vilde søge Ophold paa Nationalforeningens Sanatorier og optage Plads der. og det bidrager altsaa til at lette disse Sanatorier ganske betydeligt. Efter hvad der er meddelt mig, koster Sanatoriet Københavns Kommune 130,000 Kr. i aarlig Drift, hvad der svarer til 3 Kr. pr. Sygedag. Sanatoriet tager selv en Betaling for Sygekassemedlemmer af 60 Øre i 13 Uger, hvorefter de ligge gratis i 13 Uger, og da Sanatoriebehandlingen altid strækker sig over saadant noget som et halvt Aar, vil det altsaa sige, at Sygekassemedlemmer henligge paa Sanatoriet for ca. 30 Øre pr. Dag. Andre Patienter, som betale, betale 1 Kr. 20 Øre pr. Dag, saa at man altsaa vil se, at Københavns Kommune tilskyder et ganske betydeligt Tilskud. Der har i det sidste Aar paa Boserup Sanatorium ligget 338 Patienter. Af disse har Forsørgelsesvæsenet indlagt 83 Personer, de anerkendte Sygekasser 161 Personer, og af andre betalende Patienter har der været 94. Man kan da nu spørge, om der under disse andre betalende Patienter skjuler sig nogle Velhavere, som paa denne Maade ere komne til en billig Sanatoriebehandling. Jeg har her i min Haand en Fortegnelse over de 338 Patienters Livsstilling. Det viser sig deraf, at der kun er en eneste, som ikke vilde kunne blive optagen som Medlem af en anerkendt Sygekasse. De 337 Personers Formuesforhold ere saadanne, at de alle vilde kunne blive optagne som Medlemmer af anerkendte Sygekasser, og man vil altsaa deraf se, at Sanatoriet i fuldeste Forstand er et Folkesanatorium, idet det fortrinvis eller i allervæsentligste Grad optager uformuende Patienter. Den ene, foruden disse 337 Personer, som ikke falder ind derunder, staar anført som „Grosserer og Direktør“, men jeg ved ikke, hvor meget det er værd; „Grosserer og Direktør“ kan være meget værd, og det kan i vore Tider være saare lidt værd. Disse Oplysninger, som jeg her har givet, vil den højtærede Justitsminister altsaa kunne læse i Rigsdagstidenden, og hvis den højtærede Minister kunde ønske flere Oplysninger, vil jeg indstændig henstille til ham at søge disse, saa at vi kunne faa Sagen klarert inden 3die Behandling.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 16 er min Stilling jo kendt, og jeg forsikrer den højtærede Minister for, at det for mit Vedkommende ikke er Agitation, men at mit Motiv er Hensynet til den Overbevisning, jeg nærer om, at dette Forslag i

ganske betydelig Grad vilde bidrage til, at Kampen mod Tuberkulosen kunde føres saa effektivt, som det er muligt. Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) paaviste, at det, det gælder om, er at holde disse Patienter i Nærheden af deres Hjem, thi de ere mest tilbøjelige til at ville blive i Nærheden af deres Hjem og underkaste sig Behandlingen, naar den kan foregaa i Nærheden af deres Hjem. Det er een Grund, men jeg har ogsaa den Grund, at jeg tror, at Kommunerne her i dette Tilfælde bedst ville kunne løse Opgaven, og hvis Kommunerne ikke faa nogen Forret fremfor de private, ville de, saaledes som de pekuniære Forhold ere for Kommunerne — de danske Købstadkommuner sidde jo ikke i glimrende Omstændigheder — muligvis, hvis de paa nogen Maade kunne, søge at skubbe Opgaven fra sig over paa det private Initiativ, hvorved man risikerer, at der mange Steder slet intet bliver gjort. Det er altsaa ikke af Hensyn til nogen Alliance, hvis Eksistens den højtærede Minister vistnok er den eneste, som tror paa, at jeg har stillet dette Forslag. Det er Realitetsgrunde, som have bestemt mig dertil. Det interesserer mig for øvrigt i denne Forbindelse kun ganske kort at kunne sige, at det maa være kedeligt for det ærede Medlem for Maribo (Rørdam), som i sin Tid saa ihærdigt netop om det samme Spørgsmaal, Tuberkulosespørgsmaalet, rettede Ordene: Agitation og Agitationsforslag mod os, nu faar dem tilbage af den Minister, der indtil for saa kort Tid siden har været hans Minister.

Rørdam: Hvis dette Ændringsforslag Nr. 16 ikke skulde blive vedtaget ved 2den Behandling, skal jeg tillade mig, hvis det er Tallet 1,250 Kr., der generer den ærede Minister, at foreslaa dette Tal rettet. Jeg for mit Vedkommende har ikke noget imod, at der staar, at Kommunerne faa Halvdelen af deres Udgifter godtgjort. Men naar vi have sat Tallet 1,250 Kr., er det, fordi vi mente, at Kommunerne ikke burde kunne bygge alt for forfærdelig flot og dyrt. Naar Justitsministeren henviser til, at Udgifterne kunne stige, skal jeg være meget tilfreds, hvis Justitsministeren vil gaa med til et Forslag om, at Kommunerne skulde have Halvdelen af deres Omkostninger godtgjort.

Neergaard: Det er kun ganske faa Ord, jeg har at sige. Jeg forstaar ikke, hvorledes den ærede Justitsminister kan